

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide címezendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántartási
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . 4 ft
Félévre . 2 „
Negyedévre . 1 „
Egyes szám ára: 10 kr.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szállási részét illető minden
közlemény.

Bérmentetlen küldés-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGETÁRIUM HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: POór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

A társadalom Panamája.

(P) A közérkölciség romlása, nagy mérvű elzülése nap-nap után újabb és újabb áldozatokat szed, úgy a legmagasabb, mint a legalacsonyabb osztályból a társadalomnak.

Nincs nap, a melyen a lapok szegény magyar hazánk valamelyik vidékéről újabb és újabb sikkasztásokat, elzülött egzisztenciák büntetéseit, sokszor a legborzasztóbbat, — jó családból származott egyének rablásait, sőt még rablógyilkosságait is nem közölnek.

Sikkasztás, lopás, rablás, gyilkosság, szökés, öngyilkosság és más hasonló bűncselekmények képezik a napi sajtó hirrovatának legnagyobb részét.

Ezek azon dolgok, melyek mint pusztító bacillusok rágódnak a társadalom gyökerén, hogy gyulázatos fogaikkal megbontsák, megsemmisítsék a társadalmi rendet, mely hivatva lenne a közérkölciséget, a civilizációt, a közbecsülést, a felebaráti tisztet és szeretetet tartani, — istápolni.

Szomorú dolgok ezek, de fájdalom valók!!

A legalsóbb néposztály bűnői a legtöbb esetben a lelki és érzelmi szegénység, a tudatlanság, vagy a nyomor és annak kuforrását képező pénzvagy miatt esnek a bűnbe.

A középosztályt az erkölcsi romlottság, az urhatnamság, a munka nélküli megélhetés, esztelen költekezés, a meggazdagodás utáni vágyakozás kergeti azon utra, a melyről már alig van menekvés.

Az a hivatalnok, ki a reá bízott pénznek filléréhez legelőször hozzá nyúl, azt saját céljaira használja föl, soha sem teszi azon célzattal, hogy ezzel más megkárosítson, hanem a legtöbb esetben, ha az a pénz bármely — sokszor a legkönnyműbb — célra szükséges is, oly szándékkal viszi el, hogy »hiszen majd vissza teszem«. Pedig a bűn ösvényén csak az első lépés nehéz, a többi már magától jön és az ilyen bűnös a helyett, hogy az első alkalommal elkövetett bűnös cselekedetét eltakarná, a jogtalanul elvett összeget vissza tenné helyére

inkább ismét másikat visz el s rövid idő alatt oda jut, hogy maga is megborzad magától, helyzetétől, mert látja előtte tátongani a börtön nyitott ajtaját; iparkodik menekülni, vagy a halálba vagy másfelé ahol nem ismerik.

Egészen másként áll az a dolog a társadalom legmagasabb osztályánál. A nagy bűnöst a legtöbb esetben futni engedi maga a társadalom, ha pedig elég vigyázatlan volt az illető és nem oldott kellő időben kerekét, úgy hogy elítélteése esetén szegény foltot hozna a dicső nemzetségre melytől származott; addig csúrik-csavarják, addig magyarázzák — legtöbb esetben — cselekedeteit, hogy végre az orvosi tudomány kénytelen beismerni, miszerint az illető beszámíthatlan állapotában követte el, amiért felelősségre vonta a bűntető igazságszolgáltatás. Így azután megvan mentve a fényes családi becsület; a bűnös pedig pár évig gyógyul, midőn azután folyógyult, ismét diszes tagja lesz a társadalomnak.

Maga a társadalom az, mely a személyének kényeztetéssel egyes alakokat és ad példát másoknak a bűnök büntelen elkövetésére.

De hát mi az oka ennek a társadalmi panamának, hol keressük a hibát, hol keressük az orvoslást, a gyógyulást ezen bajokból?!

Minden esetre ott, csak ott találhatjuk meg a honnét ezen káros állapotok kiindulnak, vagy is magában a társadalomban.

A tulságos humanizmus, a jellem gyengeség, mely a sorssal való küzdelmet nem meri, vagy nem akarja felvenni; a kapzsiság a munka nélküli megélhetés eszménye, a pénz és hirtelen meggazdagodás utáni vágy, a gazdagok utánzása, a mértéken túli fényűzés képezik a kiindulás pontját ezen uadok kórának, mely a mai társadalmat ily rútul megbélyegzi.

Maga a társadalom is enyhén bánik — a legtöbb esetben — azokkal, akik ezen kórba bele estek; változó szeszélyvel kényeztet el egyes alakokat, kik azután annyira elbizakodókká lesznek, hogy ezen bűnre vetemednek, hogy hiuságukat kielégíthessék. És csak

akkor jön rá a társadalom saját hibájára, midőn már az illető úgy a társadalmat mint önmagát bemocskolta.

Nehéz problema ez, melyet megoldani egyedül a társadalom lehet képes és ez is csak akkor ha nem lesz oly tulságos humanus, ha intenzívebb nevelési rendszert állít föl. — Ha a bünt a helyett, hogy takargatná, attól megborzadva igyekezik az igazságszolgáltatás kiméletlen bírónál feltárni.

Hány százaléka leledzik a hivatalnoki, a tisztviselői kar és más egyéniségeknek a legsetébb bűnökben, vajon kitudná azt csak megközelítőleg is megmondani?!

Hányan fognak elhullani szegénytelenek azok közül, kik ma még közbecsülésben részesülnek, kiknek gögje és hencsérésnél csak titokban tartott bűneik nagyobbak?!

Iparkodjunk tehát a bünt üldözni, a társadalmat megtisztítani a fekélyektől melyek testét oly undokul ellepték, mert ha ezt nem tesszük akkor végünk van és hiába rebegi ajkunk, ha összetett kézzel várjuk a jobb szerencsét hogy:

»Isten óvja nagy csapástól mi magyar hazánkat«.

— Kaposvár város képviselőtestülete a legutóbb tartott közgyűlésén végre rendezte a városi alkalmazottak oly soká vajdó fizetés emelési ügyét. Ugyanis az egyes tisztviselőknek elfoglaltságuk és képzettségük arányában 200—300 forint fizetésemelést szavazott meg. Ezen a gyűlésen azonban igen furcsa dolog esett meg. Midőn az aljegyzői álláshoz értek, a közgyűlés ennek nem szavazta meg a pótlékot azon egyszerű megokolással, hogy az illető jelenleg fegyelmi vizsgálat alatt áll s nem érdemi meg a pótlékot. Ez különös! Hát személyeknek jár az a pótlék s nem az állásnak! És ha az az aljegyző állását otthagyná, másnak ad helyet, utódja kérje külön a neki járó pótlékot, melyet elődjének pusztán személyi tekintetből nem szavaztak meg? A pótlékot az egyes alkalmazottaknak azért szavazták meg, mert eddigi javadalmazásuk nem volt elég — most nem kutatjuk, hogy igaz-e ezen állítás, vagy sem — ha fegyelmi eljárás folyamatban van is az aljegyző ellen, mégsem lehet tőle megtagadni a pótlékot, melytől ép oly jogosan megilleti, mint a többiekét. Ha vétkeinek találják, úgyis megkapja büntetését.

A városi mérnök a neki megszavazott pótlékot szerencsés anyagi helyzetére hivatkozva nem fogadta el. Ez igen szép dolog, azonban ő sem marad örökké városi mérnök, lévén mindnyájan halandók s ha más foglalja el azt a hivatalt, újból fel fog merülni a rendezés szüksége. Ezt biz el lehetett volna kerülni.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy kinek előfizetésük a hó végével lejárt, azt megújítani szivesek legyenek, ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitűnő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— **Br. Hornig Károly** veszprémi püspök augusztus 30-án az esti gyorsvonattal érkezett meg a batéi állomásra Jánosi Gusztáv apát-kanonok és titkárja kíséretében. Az érkező főpapot Maár Gyula alispán fogadta szokott ékeesszólásával, melynek elhangzása után a püspök és kísérete Mosdórára hajtottak, hol 31-én a bérnialást elvégezte. A bérnialásra, melynél a lelkészkar nagy számmal volt jelen, a környékből igen sokan sereglettek össze. Ezután Pallavicini Ede orgróf kastélyában fényes ebéd volt, melyen a főpapot az őszinte szeretet százféle nyilvánulásával elhajmozták. Másnap a püspök Altalában folytatta a bérnialást.

— **Pályázat.** A kaposvári törvényszéknél egy aljegyzői állás, — a nagyatyádi járásbírósnál pedig egy jegyzői állás van

üresedésben. Pályázatok a kaposvári törvényszék elnökségéhez adandók be.

— **Igallak panasza.** A pécsi posta- és távirat igazgatóság a kaposvár-mocsoládi vonalon augusztus 1-től kezdve kalauz póstát létesített azon célból, hogy az igallak még az nap megkaphassák ujságjukat. Az igallak postamester azonban megtagadja az ujságoknak kiadását, mert a posta oda már 6 óra után ér, akkor pedig már nincs hivatalos óra. Miután a postaigazgatóság azon célból létesítette a kalauz járatot, hogy a napilapok még az nap kézbesíthetők legyenek, nem volna felesleges, ha az illetékes körök utasítanak a postamesteri, hogy a hírlapokat megérkezésük után adja ki.

— **Azok a németek.** És még merje valaki azt állítani, hogy Bécsben nem szeretik a magyarokat! Még nyelvünket is tanulják szorgalmasan. Bizonyítja ezt a következő eset. Egy bécsi gyáros a napokban itt járt és egyik itteni kereskedőnek gyártmányát, valami tisztítószert kínált. Minthogy a tisztítószert tényleg bevált, a kereskedő nagyobb mennyiséget rendelt. A küldemény megérkezett s minden üveghez a következő reklám volt mellékelve:

!! Meg felülmulhatlan!! érc tisztító szer minden házban nélkülözhetlen gyors és tiszta kezelés. Rapidol törvényesen bédve nem éget nem karczol üvegekben 15 kr. Tisztít aványt, vezet, ezüstöt, bádógot vasat szövet minden erszet, teljesen artat matlan. És most még merje valaki azt állítani, hogy Bécsben nem tudnak magyarul.

— **Kiküldetés.** A földművelésügyi min. kir. Miniszter Rozsics Géza somogyvári tanítót a tejgazdaságok tanulmányozása céljából Északnémetországba, Dániába és Svédországba 6 heti tanulmányutra küldötte államköltségen.

— **Öngyilkosság.** Zsótér Károly ih. be-renyi utbiztos a napokban öngyilkosságot követelt el. Tettét úgy hajította végre, hogy egy rakás kavicot egy kendőben nyakába akasztott és a Drávába ugrott. Egy darabig fentartotta magát a vizen és megbánva tettét, ki akart uszni, de a nagy súly elmerítette.

— **Halálozás.** Ki ne ismerte volna az

általánosan ismert »Zsemle barátot« a kit gömbölyded termete miatt csak ezen a néven ismertek. Érdekös és jóízű alakja volt a Zsemle barát, az egész megye területén, évekig volt a nagyatyádi szt. ferenczrend zárdájának quardiánja. Meglehelős szabad s független életet élt, az örökké kedélyes és gavallér barát. Egyszer azután felljebbvalójának feljelentették, s a quardiánt ledegre-dáltak s Szigetvárra internáltak. Az utóbbi években aztán ott élt kedélyt nem vesztette el a régi maradt új állomásán is hol mindenki szerette a jó öreg urat. Most vesszük a hírt hogy aug. 29-én a főváros egyik kórházában jobb létre szenderült Nagy Béla a bucsuk egykori állandó misező papja.

— **Meghívó.** A »Szigetvári olvasó egyesület 1898. szeptember 6-án este a »Pécsi műkedvelők egyesületének« fellépésével tánc-csal egybekötött Zrinyi estélyt rendez. Előadásra kerül: »Zrinyi hadnagy« prolog, utánna »Parlagi Jancsi« eredeti énekes, viglák. Belépődíj tagoknak 1 korona nem tagoknak 2 korona.

— **Biztosítók kongresszusa.** A magyarországi biztosító társaságok vezetői és hivatalnokai már évek óta törekednek egy országos egyesület létesítésén. A végrehajtó bizottság újabb az igazgatóságok hozzájárulásával szélesebb körű akciót indított meg és október hónap végére Budapesten országos kongresszust fog egybehívni. A bizottság a kereskedelemügyi miniszternél s járt s a kongresszusra jelentkezők számára utazási kedvezményt kért. A kongresszus célja az országos egyesület megalkotása, egy biztosítási szakiskola föllállítása a kormány támogatásával és az üzletágak tudományos uton való művelése. A kongresszusra való jelentkezések a Biztosítási és Közgazdasági Lapokhoz (Aradi-utca 40.) intézendők.

— **A kaposvári országos vásár.** A kereskedelemügyi min. kir. miniszter f. évi augusztus hó 26-án kelt rendeletével megengedte, hogy a Somogyvármegye területéhez tartozó Kaposvár r. t. városban a folyó évi szeptember hó 4-ére este vásár ez évben kivételesen folyó évi szeptember hó 5-én tartassék meg.

T Á R G A.

Csönd*)

Valami vágy, rajongó állom
Tart fogva egyre engemet...
Bánatba omló halk merengés, —
Rimekbe szedni nem lehet!

Miként a tarlott őszi tájon
Sikongó szél ha dísuval
Zokogva lélek rejtekében
Keserű nóta — hatyudal...

A szél siralma csöndbe olvad,
A lélek hurja néma lesz,
A temetésnek megdöbbenő, —
Fenséges, rémes csöndje ez!...

Herceg János.

Mezei kirándulás.

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája, —

Boleau ur.
Boleau asszony.
Lucie, leányuk.
Eduard, rokona.
Désiré, segéd.
Félicie, nevelőnő.

Hét óra reggel, augusztusban. Boleau ur

kétfestő, raktárában foglalatokodik. Désiré, kinek más teendője sincs, mint hogy a városban szétbordi a portékát, egy nagy kosárba árukat tesz. A raktárral összefüggésben lévő lakásban Boleau ur, neje és leánya lazasan járnak ide s tova.

Boleau ur, ingben és nadrágban. — Anygáalom.

Boleau asszony, negligéében. — Kedvesem?

Boleau ur, aggódva. — Mi van a pástétommal?

Boleau asszony. — Itt van. Félicie lehozta.

Boleau ur. — És a saláta?

Boleau asszony. — Az isitt van.

Boleau ur. — És a sajt?

B. asszony. — Itt van minden. A só és a paprika is.

B. ur. — Nagyon jól van. Siess, nagyon késeltetesz bennünket.

B. asszony. — Még csak ruhámat kell befűzőm.

B. ur, leányához. — Nos, gyermekem, elégedett vagy? Nem szólsz semmit?

Lucie. — Igen boldog vagyok.

B. ur. Az is lehetsz! Elmész atyáddal és anyáddal a mezőre... mint egy nagyvilági hölgy! És hozzá még kocsin! atyádnak kocijában, melyet most használunk először.

Lucie. — Óh atyám! A koci és a ló különös örömet okoznak nekem! Mily élvezet! Mennyire óhajtottuk ezt mindnyájan...

B. asszony. — Életem álma valósul. (Lucie-hez.) Te még kicsiny vagy, nem emlékezhetsz. De midőn az üzletet megalapítottuk nem épen jól ment dolgunk.

B. ur. — Bizoony nem.

B. asszony. — Még segédet sem tudunk tartani. Désirét csak jóval utóbb fogadtuk meg. Ha akkor valaki azt mondotta volna nekünk, hogy valaha még kocsin fogunk járni.

Lucie. — És hozzá még milyen kocsin!

B. ur. — Csinos, nemde?

Lucie. — Óh, nagyon.

B. asszony. — Midőn a minap megvettük nem nézhettem hegyről-tövére a gyáros raktárában, de már ott is igen megtetszett...

B. ur. — Igen csinos és divatos. Elegáns és praktikus. Nagy hasznát fogjuk venni az üzletben. Hát még az erkölcsi hatás! Az egész negyedben... fogalmatok sincs róla... gyermekeim! Boleaunak kocsija van! Néhányan örvöngenek.

B. asszony. — Talán Verona asszony?

B. ur. — Az is, mások is... Mindannyian. »Már is kocsiuk van. Nagyon gyorsan haladnak előre.« Meghiszem azt, hogy gyorsan haladunk előre. Hát ha majd én hajtok, akkor látsz majd csodát!

B. asszony. — Légy óvatos, papa!

Lucie, atyjához. — Legalább ismered a lovat?

B. ur. — Gyönyörű állat, terringettét!

Lucie. — Az már igaz.

B. asszony. — Csak az istállóban láttam.

B. ur. — Mindjárt meg fogod látni befogva is. Így egészen másképp néz ki.

B. asszony. — Antán vigyázz ám.

B. ur. — Óh csak bízd reám.

B. asszony, leányához. — Atyád érti a dolgot.

Lucie, atyjához. — mi a neve?

B. ur. César.

*) Mutatvány a szerzőnek legközelebb megjelenő »Magda« című kötetéből. A szerk.

— A városban nagyban folynak a csatornázási munkálatok. A fő-utcában most a takarékpénztár előtt készítik a beton csatornát és asfalt járdát, a csatornaárkot már pár nap óta kiásták, de a munkával nem igen haladnak előre. Éjjel-nappal két deszkán jár át a közönség a mély árok felett, pedig ott nagy a forgalom. Különös állapotok lesznek azonban, ha egyik helyen lesz csatorna, a másik helyen pedig nem. Hogy fog ott elfolyni a víz? Ha már egyszer elbátározták a földalatti csatornák készítését, miért nem kényszerítik az összes háziurakat azok sürgős elkészítésére? Az asfalt járdával a fő-utca bal oldalán már a Sömssich utcáig értek, a jobb felén eddig csak a megyeház előtt van asfalt, pedig erre nézve is van szabályrendelet, hogy minden ház előtt annak kell lenni.

— A kaposvári önkéntes tűzoltó egyesület f. hó 4-én mint már a falragaszok és a szétküldött meghívók előre jelezték népünnepélyt tartott a város területén levő Angol kertben. A mulatság mint már előre is remélhető volt, szépen sikerült, dícséretre legyen emelve a vezető közlegeknek, kik mindent elődöttek a nem kimélve semmi költséget és fáradságot csak hogy az ünnepély minél fényesebben sikerüljön. Már 3-án este mintegy 500 főből álló ember tömeg várta a megérkező vonatot, melyen a Nagy Kanizsai tűzoltó banda megérkezett, és a díszben kivonult helybeli tűzoltóság élén kísérve a folyton növekedő nép tömegétől körüljárta a várost üdvözölve megyénk derék főispánját és polgármesterét. Másnap azaz vasárnap reggel 4 órakor hangos zene-szóval ismét körüljárták derék tűzoltóink a várost majd a tűzoltó laktanya előtt zenekísérettel imát tartottak. Ezután minden vonathoz levonultak fogadni a felvidékről k3 alvidékről jövő vendégsereget. Déltűn 3 órakor a Hungária szállóból az Angol kertbe vagyis az ünnepély színhelyére vonult a tűzoltóság a teljes precizitással megtartott diszgyakorlat után kezdetét vette az ünnepély. Dacára a nem legkellemesebb időnek szép számu közönség jelent meg a jóízűen mulatott a sok bohóságnak. Volt itt póznamászás, zsákfutás, számárfuttatás, magas ugrás, tombola, stb. mulatságosnál

mulatságosabb dolgok. Végre este 8 órakor kezdetét vette a tűzi játék, mi nagyban emelte az ünnepély fényét s mely után kivilágos-kivirradtlik tartó tánc következett. Szóval az ünnepély minden ízében jól sikerült; Az anyagi sikert még nem tudjuk, de az erkölcsihez előre is gratulálunk.

— A vasuti állomás építési munkálatai szépen haladnak. A megrepedt ellenfal kijavításával elkészültek, a vashid felrakását is már megkezdtek mert a faalkotmány már fel van állítva. A raktár épület tej alatt áll, az állomás bejáratánál újonap épült emeletes őrház is kész, valamint a marbarakodó is. A mostani átjáró helyén most ássák a vízlevezető csatornát jó lesz ennek az építésénél ügyelni, hogy megfelelő méretben készüljön, mert a kertek alatt készített vízlevezető csatorna szűk, a telektulajdonosok máris panaszkodnak, hogy az árok az eső alkalmával összegyűlemlő vizet nem lévén képes elvezetni, a víz a kertekbe nyomul s ott nagy károkat okoz.

— A Somogy megyei jegyzők és körjegyzők f. hó 11-én Fonyódon közgyűlést tartanak, mely alkalommal kirándulást is terveznek a vidékre.

— Az iskolaév kezdete. Megkezdődtek a beiratások. A vidékről tömegesen érkeznek a tanulók, hogy otthagya a szülői házat eljöjjenek tanulni az idegenbe. Pár nap óta mozgalmassabb életre kelnek az iskolák s hozzá még minő zajos élet folyik le falaik között! A gymnasium az új épületbe költözött, a piac czállal sokat vezetett élenkségeiből, a diák urak északra gravitálnak s a régi gymnasiumi épületbe, mely a legmeszebb-meső poeist táplálta eddig, beköltözik a rideg realismus. T. i. a pezügyigazgatóság fog bele költözni.

— Névmagyarítás. Würst András m. á. v. raktárnok, szobbi lakos saját, valamint kiskoru Antal, Teréz, Ernesztin, Rozála, András, Julia és Margit nevű gyermekeinek nevet belügyministeri engedéllyel Vadász-rra változtatta.

— A Kossuth-kép megfestésével a f. hó 5-én tartott városi tanácsülés a polgármester javaslátával szemből egyhangulag Rippl-Rónai József festőművészt, városunk szülöttét bízta meg. Rónai hosszabb ideig

Párizsban tartózkodott, hol általános féltudást keltett művészi képeivel s így csak gratulálhatunk a tanácsnak, hogy Kossuth képének megfestését reá bízta.

Színház.

A közönség megtörtött. A közönség, mely kezdetben nem igen látogatta a színházat, utóvégre belátta, hogy Somogyi társulata nagyon is megérdemli a pártolást, tapasztalta, hogy a társulat oly kiváló erőkből áll, hogy méltán a vidék legelső szintársulatának tarthatjuk. Eddig a derék igazgató csupa ujdonságokat hozott színre; nem kimélve költséget és fáradságot, minden lehető elkövetett, hogy a közönségnek élvezetes estéket nyújtson.

Augustus 29-én a Kukta kisasszonyt adták. A darab nem a legjobbak közül való s csakis a szereplők buzgóságának köszönhető, hogy azt végig lehetett hallgatni. Szekula Sári a grófnő szerepében Náday Ilonkát juttatta eszünkbe, ki e szerepet Budapestben creálta. 30-án a Virágcsata került színre. Lipcsey Józsa egy falusi leányzó szerepében oly élethűen játszott, hogy a közönség tapsviharral jutalmazta művészetét. Ligethy Mari is kivette részét az előadás sikeréből, hangja még mindig előkelő helyet biztosít számára a primadonnák között.

31-én Sardon egyik rémdrámája Toska került előadásra. A hatásvadászás kevés darabban van jobban képviselve, mint ebben. A szerepek igen halásák, a darab mindvégig izgalomságban tartja a hallgatókat; Angyal Ilka Toska szerepében önön magát utalta felül. Mindig bámuljuk e fiatal színésznő művészetét, játéka oly élethű és vonzó, hogy méltán megállná helyét a fővárosi színpadokon is. Méltó társa volt Bihari a festő szerepében. Egyszerű megjelenése is nagy hatást gyakorolt a közönségre, hát még játéka! Peterdy a rendőrmester szerepében tűnt ki, különösen abban a jelenetben, midőn Toscát el akarja csábítani.

Szeptember 1-én a híres francia operette a Varázsgyűrű szórakoztatta a közönséget

B. asszony. — Egy görög név! Másikat fogunk számára választani.

B. ur. — Majd meglátjuk. De siess már!

B. asszony. — Hát ne csevegj! Vélem, ha azt akarod, hogy siessék.

B. ur. — Siess, az idő halad s még én sem vagyok kész.

Lucie. — Csak ne esnék az eső!

B. ur. — Nem fog esni. Jól elcsomagoltatok a szamócat!

Lucie. — Én magam tettem el.

B. ur. És a jég?

B. asszony. — Az is itt van, jó nagy darab, 10 krért vettem.

B. ur. — Nem olvád el az úton?

B. asszony. — Légy nyugodt, egy régi posztódarabba takartam.

B. ur. — Nagyon jól van.

Lucie. — Mikor áll elő a kocsi?

B. ur. — Azonnal. A kocsi és a ló itt vannak a szomszédban, ennél a gabonakereskedőnél néze ki az ablakon, hogy nem jön-e már?

Lucie. kihajolva. — Még nem.

B. ur. — Ép úgy készik, mint Eduard rokonod.

B. asszony. — No ez sohasem szokott sietni. Mindig az utolsó pereben jön. (Férfihez.) Kiválasztottad már a helyet, hol le fogunk telepedni?

Lucie. — Nos, hát Vincenneben! Ebben már megállapodtunk.

B. asszony. — Igen, de hol?

B. ur. — A réten.

B. asszony. — Tudsz talán egy jó helyet?

B. ur. — Hát persze, hogy tudok. Légy egészen nyugodt. Nem vagyok gyerek.

B. asszony. — Nem is mondta ezt neked senki.

B. ur. — No, te türelmetlen teremtes! Hallgass meg. végig megyünk a főúton, akkor balra fordulunk, aztán jobbra, 25 percig egyenesen haladunk... Pompás... mindenfelé gyönyörű kertek... aztán megállítjuk Césár! és megérkezünk.

Lucie. — Aztán kiválasztunk egy alkalmas helyet. Lehetőleg egy árok szélére telepszünk le. Te majd kirakod a kosarat.

B. asszony. — Vigyázz ám a tartalmára.

B. ur. — Ugy fogunk reggelizni mint a királyok. Ugy-e édesem?

Lucie. — Én máris királynőnek képelem magamat.

B. asszony. — Le fogom vetni kalapot, hogy kényelmesebben láthassak az évekhez.

B. ur. — Ha neked úgy tetszik.

Lucie. — Én majd egy nagy darab cukrot adok Césárnak.

B. asszony. — Nem tetszik nekem ennyek a lónak a neve.

B. ur. — Hát majd másikat adunk neki. De végezz már az öltözködéssel!

B. asszony. — És te is.

Felcse belépve. — Asszonyom, Désiré kérdezi, hogy bekötheti-e a kosarat?

B. asszony, Luciehez. — nem felejtetünk-e ki valamit?

Lucie. — A retet?

B. asszony. — Itt van.

Lucie. — Körte?

B. asszony. — Megvan.

Lucie. — Fehér bor?

B. asszony. — Szintén.

Lucie. — Itt van. Atyám számára pedig ebbe az üvegbe cognacot töltöttem. (A nevelőnőhöz.) Igen, Désiré! lekötheti a kosarat.

Felcse. — Igen asszonyom. (Eltávozik.)

Lucie, az ablakon kihajolva. — Itt van a kocsi! Jöjjetek hamar. Nézzétek milyen csinos.

B. asszony, az ablaknál. — Igen. (Halkan férjéhez.) Nagy hatást tesz reám.

B. ur. — Ugy-e? Ez aztán valami. (Fejét rázza.) És menyit kellett ezért dolgozni?

B. asszony. — A szomszédok az ablaknál vannak?

Lucie. — Akkora a szemük, mint a kutnak.

B. ur. — Bösszankodnak a kocsi miatt.

Lucie. — Mily szép Césár a kocsi előtt! Lemegyek és megcirógatom.

B. ur. — Várj, én is megyek.

B. asszony, leányához. — Igen, várd meg atyádat. Így illik.

B. ur. — Öt perc múlva kész vagyok. Melyik nyakkendőmet vegyem fel?

B. asszony. — A sötétzöldet.

B. ur. — Még nem tudjátok, hogy mily pompás kesztyűket vettem magamnak.

Ép olyanok, mint a minőket nagy urak kocsisai szoktak viselni. Hat frankba került!

B. asszony. — 6 frankba?

B. ur. — Hát nagy kezem van. 9 és negyed. (Csend, hirtelen feljajdul.) Jaj.

Lucie. — Atya kiállott!

B. asszony, berohan. — Mi a bajod?

B. ur. magánkiül. — Angyalom.

B. asszony, megrémülve. — Kedvesem?

Mindhárom primadonnának, Szekula Sárinak, Lipcsey Józának és Ligethy Marinak volt alkalmuk művészetét ragyogtatni. Lipcsey, mint rendesen, igen kedvesen játszott, Szekula Sárika kedves védőangyal volt, Nem hallgathatjuk azonban e, hogy Andorffy igen sokat mókázik. Nagyon sokat enged meg magának. Hogy elhagynak olyan részeket, melyek az eredetiben megvannak, az ellen semmi kifogásunk, de ha már megtoldják a darabot, tégyék úgy, hogy azáltal a darab ne szenvedjen. Utóvégre is Kaposvár nem Szenna, hol a közönség minden hókusz-pókuszon nevet. Aztán egész bátran el lehet hagyni azokat a localis vicceket is.

2-án a »Nőszabó«, a fővárosban nagy sikert elért francia bohózat neveltette mindvégig a közönséget. Bihari pompásan megállta a helyét az orvos szerepében, Szohner Olga kedves feleség volt, Benkő Jolán rettenetes anyós (bocsánat, anyósna rettenetes volt, de színésznőnek igen kedves). Szóval az egész előadás oly kifogástalanul folyt le, hogy minden egyes felvonás után többször hívta ki a szereplőket a hálás közönség.

3-án Offenbach örökzenéjű »Gerolsteini nagyhercegnő«-jében gyönyörködünk. Ligethy Mari nagyterjedelmű hangja nem maradhatott hatás nélkül. Szekula Sárika, mint rendesen, ez este is igen kedvesen játszott. Tisztelői (és ezek nagy számban vannak), gyönyörű virágcsokorral lepték meg a meghatottságtól remegő művésznőt. Perényi pompásan megállta helyét. Andorffy mókázását újból helytelenítjük. Azok a localis viccek már nem valók a kaposvári színpadra, ha ezekkel akar hatást érni, csakis a karzat közönsége fog rajtuk nevetni. Ettől azonban eltekintve, Andorffy pompás komikus kinek remek játékát mi is megtapsoljuk. Megjegyezzük, hogy Ligethy Mari a színpadon oly remek tolettékben jelenik meg, melyek bármelyik fővárosi színház díszére válnának.

Vasárnap »Mária bátya«, a híres népszínmű remek előadásában gyönyörködünk. Ligethy Mari ugy hangjával, mint játékaival nagy hatást ért el, Lipcsey Józika ez este is megérdemelte a tapsokat. Kovács Mariska rövid szerepében is meg tudta nyerni a közönség rokonszenvét, Bihari oly pompás bíró volt, hogy Zsuzsikája méltán énekelhetett, hogy ilyen férje-ura nincs egy asszonynak sem.

Ime egy hét története. Változatos műsor, kifogástalan előadás. Ennél többet

vidéki színiigazgató nem adhat, mert nem is lehet.

H.-ó.

A varázsgyűrű.

A fővárosi színpadoknak majdnem valamennyi nagyobb sikert elért újdonságait elismerésére méltó buzgalommal hozta és hozza színre Somogyi Károly igazgató ki mindenestre sokkal nagyobb méltánylást érdemelhetne a közönség részéről, mint a milyben részesül.

A múlt hét egyik rendkívül érdekes és vonzó előadása volt a »Varázsgyűrű«-nek Planquett bájos, fülbemászó operettejének bemutatója, melyben a társulat operette — elítje debutált: Ligethy Mari, Sze ula Sárika és Lipcsey Józával a főbb szerepekben.

Ligethy Mari a szemrevaló, takaros kis parasztleánykát Michelettet utóirhatlen kedvességgel és természetességgel játszotta, melylyel harmonikusan ovdatt össze hangjának erőteljessége és kiváló iskolatottsága. mindenestre sajnálattal nélkülöztük Nicolással való remekének duettjét, melyet a rendezés következtében egyszerűen kihagytak.

René szerepében Szekula Sárika bájos jelenség volt ritka eleganciájával és gyönyörűen csengő hangjával.

Méltó kiegészítője volt a fényes triasznak Lipcsey Józsa, kinél dalecegebb és sneidigebb hadnagyocskát képzelni sem lehet.

Mind a három primadonna tömegtelen tapsot és elismerést aratott.

A férfiak közül egyedül Hunyadi volt az, ki Nicolas józú és természetes alakításával föltétlen elismerést érdemel.

Andorffy a karzatnak játszott, melyben hálás közönségre is talált. Egyáltalában nem tudjuk megérteni minő alapon változtatta meg szerepének majd minden harmadik szavát, a tulzott komikumával pedig valóssággal ignorálta a földszinti hallgatóság finomabb ízlését.

Perényi a király személyesítésében nem neki való szerepet kapott. Közönség közepes számmal volt jelen.

B. Zs.

B. ur, kinek kinja növekszik. — Oh ja?
B. asszony. — Beszélj, mi bajod
B. ur, megtört hangon. — Gyermekeim, kedveseim...

B. asszony. — De mi a bajod?
B. ur. — Fájnak a fogaim.
Lucie. — Fogaid?

B. ur. — Azok, Oh! Azt a...
B. asszony. — Ne igazd magad.
Lucie. — Majd mindjárt elmulik.

B. asszony. — Tégy reá valamit!
Lucie. — Talán cognacot?
B. ur. — Nem kell semmi. Hagyjatok magamra. Azt a...

B. asszony, összetett kézzel. — Ne igazd magad edesem.
Lucie. — A friss levegőn majd megszűnik.

B. asszony. — Igen, majd hajtás közben.
B. ur. — Hajtásközben...? Hát azt hiszitek, hogy képes vagyok hajtani, mikor fogfájásom van. Ne nevetessétek ki magatokat. Vége van a mezei kirándulásnak.

Lucie. — Oh!
B. ur. — Fogassatok ki, Tüstént.
B. asszony. — Hát komolyan beszélsz?

B. ur. — Majd megbolondulok!
B. asszony. — Erőlködje! egy kissé!
B. ur. — Még én erőlködjem? Azonnal

fogassatok ki. Oh, mily fájdalom! Megyek és lefekszem.

B. asszony. — Menj a fogorvoshoz. Itt van egy a közelben.

B. ur. — A fogorvoshoz menjek? Elvesztetted fejedet? Hisz vasárnap mindannyian a szabadba rándultak, egyik sincs otthon.

Lucie. — Szegény papa.
B. asszony. — Kedves angyalom.
B. ur. — Ne sajnálkozzatok rajtam.

Ne szóljatok hozzám! Oh, a fájdalom megöli! És ha a kirándulásra gondolok melyről le kell mondanom... (Szobájába megy.)

B. asszony, könnyeive. — Vége álmaimnak.

Eduard, belépve. — Nem rándulunk ki!
B. asszony. — Vége a kirándulásnak!

Lucie. — Mily szerencsétlenség!
Eduard, mezdöbbenve. — Aztán miért?

Lucie. — A papának fája foga.
Eduard. — Mit beszéltek?

Boleau asszony. (A szobából recsegés hallatszik.) Halljátok? A butorokat tőrdeli. Mely csend. Általános rémület. César gunyosan nyérit.

Franciából.
Holló László.

Irodalom és művészet.

(A hitel Somogymegyében*).

Nézzük meg, hogy mi igazság van abban a sokat hangoztatott vádban, hogy a megyei takarékpénztáraink által adott kölcsönök kamatába túlságosan magas.

Ez a kérdés helyesen csakis az igazságos jövedelemmegoszlás elvének szemmel tartásával oldható meg, vagyis azt kell vizsgálnunk, hogy a jelenlegi kölcsönkamattal mellett mennyi a takarékpénztárak, vagyis a részvényesek által a takarékpénztárba fektetett vagyonnak hozadéka.

Magától értetődő dolog, hogy a takarékpénztárak vagyonának hozadéka, vagyis a takarékpénztár tiszta nyeresége, mely a részvényesek rendelkezésére áll, kizárólag ezen vagyonnak mint tőkének hozadéka. mondjuk: kamatja. Munkadíjra vagy vállalkozói nyereségre, vagy valamely különös kockázatai díjra a takarékpénztári részvényes semmi jogos igényt nem tarthat. A részvényesek ugyanis a végett, hogy vagyonuk a takarékpénztárban jövedelmet hozzon, semmi munkát nem végeznek. A munkát a takarékpénztárban az igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok, főleg a tisztviselők végzik, hikknek munkadíja már nem foglaltatik benn a tiszta nyereségben. Vállalkozói munkát sem végez a részvényes a takarékpénztár ügyeinek vezetésében, sőt még a takarékpénztár alapításakor is csak az alapítók végelik a vállalkozói munkát, kik azonban ezért azon tetemes társadalmi és üzleti befolyással és tekintéllyel, a melyet ez által nyernek, magukat bőven honoráltak tartják és ezért az alapítási munkát nagyon szívesen el szokták végezni. A mi pedig a kockázatot illeti, mindenkinél be kell látni, hogy alig van pénzbeli helyezés mód, a mely kevesebb kockázattal járna, mint a tőkének a mi takarékpénztáraink részvényeibe való befektetése. Annai kockázattal, mint a mennyit a takarékpénztári részvényes visel, mindenestre jár a legjobb privát hitelkezés is.

Ily körülmények között minden kétségen felül álló igazságnak kell tekinteni, hogy a takarékpénztári részvényest a mostani viszonyok között a részvénybe fektetett vagyona után — értvén az alatt nem csak a részvény névértékét, hanem a takarékpénztár tartalékai alapján és egyéb vagyonaiból a részvényre eső részt is — 5% al magasabb jövedelemjogosan meg nem illeti; ha pedig 5 $\frac{1}{2}$ —6% a tiszta jövedelme, akkor a részvényes a többi tőkepiénzes között már kivételesen kedvező helyzetben van.

Ezzel szemben megyei takarékpénztáraink 1897-ik évi zárszámadásai a következő üzleteredményeket mutatják:

1. A somogymegyei takarékpénztárnak vagyona: 80.000 forint részvénytőke, 300.000 forint tartaléktőke 131.104 forint külön tartalék és 60.000 forint nyugdíjalap, összesen 571.104 forint. Ezen vagyonnak 1897 évi tiszta hozadéka kitett 81.386 forint 71 krt (14 $\frac{1}{2}$ %).

2. A szigetvári takarékpénztárnak vagyona: 60.000 forint részvénytőke, 77.210 forint tartalék- és nyugdíjalap, összesen 137.210 forint. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka kitett 25.799 forint (19 $\frac{8}{10}$ %).

3. A maróci takarékpénztárnak vagyona: 40.000 forint részvénytőke, 40.000 forint tartaléktőke, 11.616 forint külön tartalék és 11.108 forint nyugdíjalap, összesen 102.724 forint. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka kitett 19.436 forint (18 $\frac{8}{10}$ %).

4. A csurgói takarékpénztárnak vagyona: 37.500 forint részvénytőke, 58.316 forint tartalék, összesen 95.816 forint. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka 15.459 forint (16 $\frac{1}{10}$ %).

*) Mutatvány dr. Weiss Henrik kaposvári ügyvédnek ily című, tegnap menjelt könyvéből. Kapható Hagelman Károly könyvkereskedésében Kaposváron. Ár: 1 forint.

5. A nagyatádi takarékpénztárnak vagyona: 30.000 frt részvénytőke, 30.000 frt tartalék, 21.500 frt külön tartalék, 14.491 frt nyugdíj-alap, összesen 95.691 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka 16.969 frt (17.7%).

6. A boglári takarékpénztárnak vagyona: 50.000 frt részvénytőke, 34.455 frt tartalék-tőke, összesen 84.455 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka 11.671 frt (13.8%).

7. A bárcs-dráva vidéki takarékpénztárnak vagyona: 100.000 frt részvénytőke, 27.150 frt tartalék, 1.100 frt külön tartalék, összesen 128.250 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka: 12.974 frt (10.1%).

8. A kaposvári takarékpénztárnak: vagyona: 100.000 frt részvénytőke, 20.000 frt tartalék-alap, 1496 frt rendelkezési alap, összesen 124.496 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka 11.483 frt (9.4%).

9. A nemesvidi takarékpénztárnak vagyona: 35.000 frt részvénytőke, 39.273 frt tartalék-alap, 5388 frt nyugdíj alap, összesen 79.661 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka 5179 frt (6.4%).

10. A délsomogyi takarékpénztárnak vagyona: 36.000 frt részvénytőke, 12.313 frt tartaléktőke, összesen 48.313 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka kitett 9827 frtot (20.3%).

11. A tabvidéki takarékpénztárnak vagyona: 50.000 frt részvénytőke, 22154 frt tartalék, összesen 72.154 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka kitett 7997 frtot (11%).

12. A somogy-karádi takarékpénztárnak vagyona: 40.000 frt részvénytőke, 6812 frt tartalék, összesen 46.812 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka 6870 frt (14.7%).

13. A marcali általános takarékpénztárnak vagyona: 50.000 frt részvénytőke, 12.584 frt tartalék, összesen 62.584 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka kitett 7981 frt (12.7%).

14. A somogy-csurgói takarékpénztárnak vagyona: 50.000 frt részvénytőke, 5000 frt tartalék, összesen 55.000 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka kitett 7749 frtot (14%).

15. A nagyatádi járási takarékpénztárnak vagyona: 80.000 frt részvénytőke, 9000 frt tartalék-alap, összesen 89.000 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka 10.495 frt (11.7%).

16. A nagybajomi takarékpénztárnak vagyona: 30.000 frt részvénytőke, 1200 frt tartaléktőke, összesen 31.200 frt. Ezen vagyonnak 1897. évi tiszta hozadéka 2841 frt (9.1%).

Összesítván az elősorolt adatokat, az eredmény az, hogy a somogymegyei 16 takarékpénztár összes vagyona az 1897. év elején 1.841.460 frtot tett ki, a mely vagyon a részvényeseknek az 1897. évben 254.316 frtot, vagyis 13.8% ot gyümölcsösített. Ezen horribilis gyümölcsözés nem csak ennek az évnek kivételes eredménye, hanem takarékpénztáraink rendes üzletének folyamánya. Bizonyítják ezt az előző évek üzleti eredményei is. Például 1896-ban a somogymegyei takarékpénztárak 1.563.700 frt vagyonnal 244.900 frt (15.7%). 1895-ben pedig 1.405.500 frt vagyonnal 227.200 frt hozadékot (16.2%) érték el. A részvényesek a részvénybe fektetett vagyona után 5%-nál magasabb jövedelem az igazságos jövedelemmegosztás elvei szerint meg nem illelheti, minélfogva az 1887-ik évben takarékpénztáraink a részvényesek vagyona után 8%-kal, vagyis több mint 160.000 frttal többet huztak ki a hitelt igénybe vevők ssebéből, mint a mennyi a részvényeseket igazságosan megilletti. Nem mondjuk, hogy ez az összeg közönségünket tönkbe teszi, mert hiszen a hitelt, génybe vevők legnagyobb része még a mostani kamatláb mellett is haszonnal értékesítheti a hitelt, de az kétségtelen,

hogy a jelzett összeg, melynek igazság talan elvonása évről-évre ismétlődik, elég nagy arra, hogy egy nagy megye közönségének a vagyonosodásban való előre haladását jelentékenyen megnehezítse.

A takarékpénztáraink által kiadva volt kölcsönök 1897-ben kerek számban 19,009.000 forintba rúgnak. Ennek az igazságtalanul elvont 160.000 frt kamattöbb mint 1 1/2%-át teszi ki. E szerint takarékpénztáraink átlag 1 1/2%-kal olcsóbban adhatnak kölcsönöket a jelenlegi kamatlábnál s ez esetben volna a részvényeseknek akkora jövedelme, a melyre azok az igazságos jövedelem megosztás elvei szerint számot tarthatnak.

Szerkesztői üzenetek.

K. P. Néhány évvel ezelőtt volt Kaposváron is, de résztvevők hiányában rövid 2 évi szereplés után megszünt. Így vagyunk városunkban minden valaminek való intézménnyel.

Trítón. Hallgatásának okát nem értjük K. Kaposvár. Szíveskedjék minket felkeresni.

Indiscret. Bocsánatot kérünk, de arra már nem vállalkozhatunk, hogy színésznők életkorát kutassuk. Ha önnök annyira megtetszett, minek érdekli kora után? Különben Önnel egy véleményen vagyunk.

Schmith Cikkét köszönjük, de erős politikai színezete miatt nem közölhetjük. Próbálja tisztán gazdasági szempontból dolgozni fel témáját s a legnagyobb készséggel rendelkezésére bocsátjuk lapunk hasábjait.

Thalla. A dráma és az operette között nemcsak az a különbség, hogy az elsőben sirnak, a másodikban pedig énekelnek. Elfoglaltságunk miatt nem érünk rá, hogy a további különbségekkel megismertessük. Fáradjon el egyik színészhöz, pl. Biharihoz, vagy Peterdyhez, azt kérjük, hogy a kívánt felvilágosítással szívesen fognak szolgálni.

O. Andor B.-pest. Remek közleményét köszönjük, de politikai tartalma miatt nem közölhetjük. Személyesen is volt alkalmunk ezt Önnel tudatni. Rögtön pörbe fognának érle.

Nyiltér*).

A Pécsi napló augusztus hó 25-ik: 193-ik évszámában »Gyilkos fegyver« cím alatt megjelent közleményre, melyben az foglaltatik, hogy Boldog-asszonyfán 1898. augusztus hó 21-én tartott misétől, melyen a plebános a szülőknek gyermekeik nevelése körüli hanyagságát ostromozta, — az e napon tartott adószedéssel, — a hívek visszatartva lettek, — szükségességnek tartom a következőket megegyezni.

Árverezés augusztus hó 21-én, vasárnap reggel 6 órától 9 óráig tartatott s 10 órakor a község házát már elhagytam. A plebános fenti napon reggel 9 órától 1 1/2, 11 óráig iskolaszéki gyűlést tartott, a misét 1 1/2, 11 órakor kezdte meg s predikációt nem tartott; tehát a reggel 9 óráig tartó adószedéssel, a 1 1/2, 11 órakor kezdődő misétől a hívek visszatartva nem lettek; — a plebános pedig a szülőknek gyermekeik nevelése körüli hanyagságát nem ostromozta.

Szent László, 1898. augusztus 27-én.

NAGY GYULA,
körjegyző.

* Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Vármegye.

Somogyvármegye alispánjától. Valamennyi főszolgabíró (polgármester) urnak.

A legkiterjedtebb módon leendő közvétel végett értesítém t. uraságokat, hogy a legtöbb adót fizető törvényhatósági bizottsági tagok névjegyzékének az 1886. évi XXI. t.-cz. 25. §-ának rendelkezése szerinti kiigazításához, illetőleg azok 1899. évi névjegyzékének összeállításához szükséges adóhivatali kimutatások beérkezvén, azok alapján a törvényhatósági bizottság legtöbb adót fizető tagjainak jövő évre szóló névjegyzéke a törvényhatósági igazoló választmány által f. é. szept. hó 6-án delelőtt 11 órakor tartandó ülésben fog elkészíttetni, addig pedig a szóban lévő alap adatok, adókimutatások a vármegyei kiadó hivatalban (Kaposvárrott vármegyeház első emelet jobb szárnyában hátul) a netáni felszólamlások meglehetése végett betekintethetők.

Kaposvárrott, 1898. augusztus hó 28.-án.
Alispán helyett:

G a b s o v i t s főjegyző.

2160. sz.

1kv. 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marcali kir. járásbíróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kocsis József böhöneyi lakos végrehajthatónak ifj. Hajas József örökösai kkoru Hajas Erzsé és Katalin böhöneyi lakos végrehajtást szenvedettek elleni 67 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a marcali kir. jbróság területén levő a böhöneyi 153 számú tjköben A + 1179 hrszám alatt foglalt s fele részben kiskoru Hajas Erzsé, másik fele részben kkoru Hajas Katalin tulajdonát képező 448 frt kikiáltási árban 1898. évi szeptember hó 26 napján d. e. 10 órakor Böhöneye község házában megtartandó nyilvános árverésen jkkövetkező feltételek mellett fog eladás alá kerülni.

Ha megállapított kikiáltási áron felül igéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladandó lesz.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át vagyis 44 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában jelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-czikk 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni,

Marcaliban, 1898. évi június hó 16-án.

A kir. jbróság mint tkönyvi hatóság.

REMSEY,
kir. aljbíró.

KÖBÁNYAI KIRÁLY SÖRFŐZŐ

Részvény-Társaság.

Alaptőke 4,800,000 korona.

Maláta-sör.

Bajor módra készült ezen legújabb sörgyártmányunk arra van hivatva, hogy az e nemű külföldi árukat kiszorítsa.

Kellemes zamatja miatt kedvelt üdítő ital és gyógyhatásánál fogva a legelső orvosi szaktekintélyek melegen ajánlják, különösen dr. Korányi Frigyes és dr. Kéti Károly egyetemi tanár urak tanusítják, hogy ezen sör sikeresen használhatóak bizonyult.

Ideg bajokban, verszegénységnél, emésztési zavaroknál, gyengeségnél maláta-sörünk kétségelénül valódi gyógyító szer.

Árak vidékre: Nagy láda: 60 kis palack 6 frt, betét 4 frt összesen 10 frt.

Kis láda: 30 kis palack 3 frt, betét 2 frt, összesen 5 frt, budapesti vasúti állomásra szállítva utánvétellel.

Hőnapokig eltartható.

A ládért és palack-ekért adandó 4 forint illetve 2 frt betétet, azoknak bérmentes visszaszolgáltatjuk.

Megrendeléseket elfogadnak: Gyári iródánk, Kőbányán. városi iródánk; Budapest, VII., Kertész-utca 40. és helybeli főraktárosunk:

7-20.

Weinberger Imre.

Csak fiatal emberek

érdekelhet tudni, hogy a párisi Dr. BOLTON

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legrégibb bántalmakat is, főleges tehát santal olaj vagy copaiva balzsammal kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg. 1 üveg Bolton Injectio ára 1 forint.

Magyarországi főraktár:

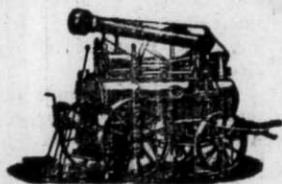
Zoltán Béla gyógyszer-tára BUDAPEST.

V. Nagykörút-utca 23. (Széchenyi-tér sarkán.) Kapható minden nagyobb gyógyszer-tárban.

Postai megrendelések czíme: Zoltán gyógyszer-tár Budapest.

Főraktár Kaposvárott

BABÓCHAY KÁLMÁN gyógyszer-tárban

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomásra hozni, hogy 15 év óta fennálló gépműszaki üzletemben sikerült javításaimmal eddig több mint

25 garnitura gőzcséplő-gépet

menteltem meg a becseréléstől.

Amennyiben minden nagyobb hírnévnek örvendő gyárral összekötetésben van, nemi új gépvásárlásnál a legnagyobb bizalommal fordulhat a nagyérdemű közönség hozzám s ígérem, hogy szakképzettségem által oda törekszem, hogy teljes megelégedését kiérdeméljem.

Jó karban álló, kijavított gépek nálam is vannak raktáron; ez időben 2 drb. négy-, 1 drb. hat-, 2 drb. nyolcz- és 1 drb. tizenéglőerejű és többféle járgányos gőzcséplőgéppel rendelkezem, melyek jutányos áron el is adatnak.

Avult gőzcséplőgépek és varrógépek általam mindenkor becseréltetnek.

Elvállalok mindennemű gép-javítást, új tüzszekevények készítését, esztergalásokat, malomberendezéseket és rézöntést, nemkülömben, ha géptengely már egész laposra elkopott, saját találmányom szerint megacézolozom, miáltal az új tengelynél is tovább tart.

Varró-gép javítást szintén jótállás mellett jutányos áron végezek. Újakat 25 frttal feljebb árusítok.

Minden néven nevezendő épület vasalást önmagam készítek. mely munkámért bátran vállalom felelősséget is!

Miután jelenleg is folytonosan érkeznek különböző panaszok a házaló kontár-gépjavitók munkái ellen, főleg saját érdekében óva intem t. közönséget, hogy azoktól tartózkodják.

Becsés megrendeléseit bizalommal kérve maradtam teljes tisztelettel

Pozsgay Sándor

műgyeleti okl. gépész és műlakatos
Fő-utca, 53. szám.